

[KIJAN *sb m*

N sg kijån.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

Proste narzędzie drewniane lub żelazne, którym posługiwano się uderzając w coś: Kijan/ kijanká/ kijánicá/ kijoch/ kijochá/ Malleus ferreus, malleus lotorius. Volck Hhh 2v-3. [Cf KIJANÍ a. BartBydg 117].

Cf **KIJ**, **KIJANICA**, **KIJANKA**, **KIJANÍ**, **[KIJoch]**, **[KIJochA]**

MK